

lectura
fpe

30/3/08.

La tria d'Andreu Loncà

L'OFICI DE JOSEP MARIA ESPINÀS

Podem dir que en la vellesa es poden escriure certes veritats sense vergonya, però també sense faltar a les normes de la més polida educació. Als seus lúcids vuitanta anys, Josep Maria Espinàs ha escrit un nou llibre que ha titulat *El meu ofici* on ha anat descabdellant els grans temes que interessin als escriptors: el caràcter, l'estil, l'ortografia, els diccionaris, l'enveja, els editors, la posteritat i etcètera, etcètera.

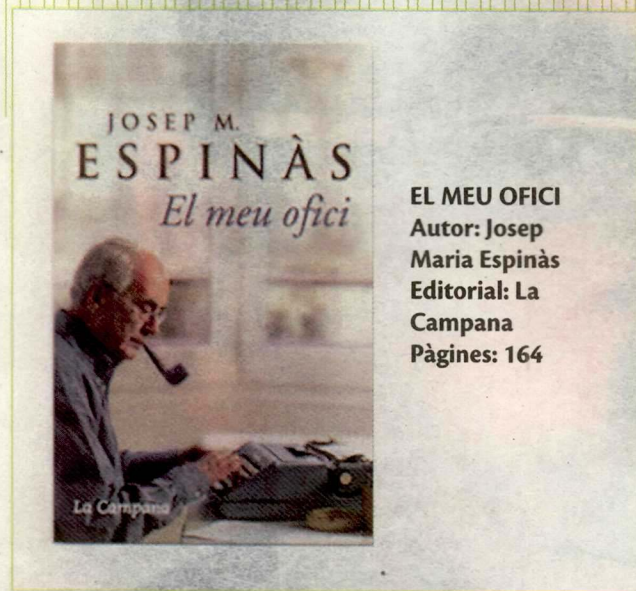
Els que hem anat seguint alguns dels seus llibres –no tots: n'ha escrit tants!– hem notat que aquest volum és molt fi, molt depurat. Sota una aparença de gran simplicitat, hi ha una reflexió molt refinada que va esbrinant els grans temes amb la consigna de la comprensibilitat. Així que podem dir que Josep Maria

Espinàs es fa entendre: la dinàmica diària de l'article li ha permès una tal tècnica que pot escriure sobre els temes més complexos amb la màxima simplicitat. De més a més, s'hi entreveu una calma interna, una certa actitud que és molt estranya entre els catalans: Espinàs és un home que no es queixa, que no protesta desafortadament, que no se sent menystingut, que pot fer una mica de broma sobre el seu epítafi. El fet, com tots vostès hauran observat, és del tot insòlit.

En pràcticament tots els punts que toca, l'autor l'encerta de mig a mig. I si el cas és complicat, no s'aventura a jocs de mans inexplicables. Parla clar.

El llibre presenta una marxeta alegre, lleugera, que s'assembla prou a un caminar ràpid, que l'autor ha après en els seus llibres de viatges.

En el volum, Josep Maria Espinàs no s'està de dir educadíssimament tot allò que ha anat

EL MEU OFICI
Autor: Josep Maria Espinàs
Editorial: La Campana
Pàgines: 164

aprenent en els més de seixanta anys d'escriure cada dia.

Tampoc no deixa passar l'oportunitat de criticar fina i subtilment tant alguns editors com alguns escriptors.

La lectura del llibre *El meu ofici* produeix el mateix efecte que banyar-se en un torrent d'aigua clara a l'alta muntanya. Sents que els textos que escriu són transparents i frescos.

El que defensa és "original" en el sentit que es remunta als orígens. Es remunta a les coses clares i elementals. És un llibre que parla de forma tan precisa que es podria fer una selecció d'aforismes perfectament lapidaris.